

ξδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ἔπλων δεήσει. Ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος²⁷, καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκῶς²⁸, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων²⁹, τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθευμένος³⁰; — MEN. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἑρμῇ· μᾶλλον δὲ γόης, καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδουσιν καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ κρυπτόμενα. — EPM. Κατάθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον· εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. Ὡ Ζεῦ, ὅσῃ μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὅσῃ δὲ ἀμαθίαν, καὶ ἔριν, καὶ κενοδοξίαν, καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους³¹, καὶ λόγους ἀκανθώδεις, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπониάν μᾶλα πολλήν, καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλους³², καὶ μικρολογίαν· νῆ Δία καὶ χρυσίον γε τουτὶ, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ, καὶ ἀναισχυντίαν, καὶ ὀργήν, καὶ τρυφήν, καὶ μαλακίαν³³. οὐ λέλῃθαι³⁴ γάρ με, εἰ καὶ μᾶλα περικρύπτεις αὐτά· καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τύπον, καὶ τὸ οἶεσθαι³⁵ ἀμείνω εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς εἴ γε πάντα ταῦτα ἔχων ἐμβαινοίς, ποία πεντηκόντορος³⁶ δέξαιτο ἄν σε; — ΦΙΛ. Ἀποτίθεται τοῖνον αὐτά, ἐπεὶ περ οὕτω κελεύεις. — MEN. Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὦ Ἑρμῇ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὀρθῶς· πέντε μυνῶν³⁷ τρίχες εἰσὶ τοῦλάχιστον. — EPM. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον. — ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται; — EPM. Μένιππος οὗτος, λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν³⁸, ἀποκόψει αὐτὸν, ἐπικόπῃ³⁹ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμενος. — MEN. Οὐκ, ὦ Ἑρμῇ, ἀλλὰ πριόνά μοι ἀνάδος⁴⁰. γελοιότερον γὰρ τοῦτο. — EPM. Ὁ πέλεκυς ἱκανός. — MEN. Εὐγε· ἀνθρωπινώτερον γὰρ νῦν ἀναπέφνηας⁴¹, ἀποθέμενος αὐτοῦ τὴν κινάβραν⁴². βούλει μικρὸν ἀρέλωμαι καὶ τῶν ὀφρῶν; — EPM. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν⁴³, οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. Τί τοῦτο; καὶ δακρύεις, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾷς; ἔμβηθι δ' οὖν. — MEN. Ἐν ἐστὶ τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει. — EPM. Τί, ὦ Μένιππε; — MEN. Κολακειᾶν, ὦ Ἑρμῇ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρησιμεύσασαν αὐτῷ. — ΦΙΛ. Οὐκοῦν καὶ σὺ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρῆσίαν, καὶ τὸ ἄλυπον, καὶ τὸ γενναῖον, καὶ τὸν γέλωτα. Μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελάς. — EPM. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφά γε καὶ πάνυ εὐφορά⁴⁴ ὄντα, καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα. Καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ, ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν, καὶ ἀντιθέσεις, καὶ παρισώσεις⁴⁵, καὶ περιόδους, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τᾶλλα βάρη τῶν λόγων. — ΡΗΤ. Ἦν' ἰδοῦ, ἀποτίθεται. — EPM. Εὖ ἔχει, ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια⁴⁶, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα⁴⁷, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω· πέτασον τὸ ἱστίον, εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον, εὖ πάθω-

27) Κατὰ τὸ σχῆμα. Κ. §. 438, ἀπὸ 8. 28) Ἐπαίρω. 29) Ὁ σκεπτόμενος. 30) Καθ-
ήμι. Α. Σ. 31) Ἀσφαῖς. ἴδε Α'. (23 καὶ 24). 32) Φλυαρία. Ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν
σοφιστῶν. 33) Ταῦτα πάντα δηλ. 34) Τὸ νὰ νομίζης. 35) Πλοῖον μὲ πεντήκοντα κόπας.

36) Ἡ μνᾶ ἦτο σχεδὸν ἴση μὲ λίτραν, καὶ εἶχεν 100 δραχ. περίπου 130 δράμια. 37) Ἐκ
τῶν ν. 38) Κρεατοσάνιδον, τὸ ὕλον ὅπου κόπτουν τὸ κρέας. 39) Δός. Α. Σ. 40) Ἀνα-
φαίνω 41) Ἡ δυσωδία τῶν τράχων, λέγει τὸ γένειον. 42) Ἐπαίρω. 43) Εὐκολοσώματα.

44) Σχήματα ῥητορικά. Ἀντιθέσεις, ὅταν παρατίθενται φράσεις ἢ λέξεις ἐναντίαν ἀλλήλαις
ἔχουσαι σημασίαν. Παρισώσεις, ὅταν παρατίθενται φράσεις τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχουσαι.

45) Παλαμάρια. 46) Ἀναγρούμαι, Γ. 470.